

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/188007,Cykl-Powracamy-Po-Swoich-cz-15-Zbrodnia-w-Muczne.html>
27.02.2026, 06:11

Cykl „Powracamy Po Swoich” – cz. 15: Zbrodnia w Muczne

Obejrzyj 15 odcinek programu z cyklu „Powracamy Po Swoich” i dowiedz się więcej o zbrodni w Muczne i pracach poszukiwawczych tam prowadzonych.

07.07.2023

cz. 15: Zbrodnia w Muczne

Zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN od kilku lat prowadzi prace poszukiwawcze na terenie dawnej leśniczówki Brenzberg (m. Muczne, pow. bieszczadzki), gdzie latem 1944 r. ukraińscy nacjonaliści (SB OUN/UPA) dopuścili się zbrodni na 74 Polakach – uciekinierach poszukujących schronienia u miejscowego leśniczego.

Zapis o zbrodni dokonanej na bezbronnej ludności polskiej znajdujemy m.in. w relacji Alojzego Wiluszyńskiego, mieszkańca pobliskiej Tarnawy: „Przyszedł dzień 15 sierpnia 1944 r. We dworze w Tarnawie Wyżnej kwaterował sztab UPA, a we wsi pancerna jednostka niemiecka. Kowpak w tym dniu odszedł z całym oddziałem na południe. W Muczne, w budynku, który nazywaliśmy „nadleśnictwo” zatrzymało się 74 osoby narodowości polskiej, które uchodziły przed zalewem represji i linią frontu. UPA czując się bezkarnie otoczyła budynek i wszyscy zostali zabici. Było tam dużo kobiet i dzieci. Pastwiono się nad oficerami. Wszyscy chyba mieli odrąbane głowy. Na koniec upowcy zapowiedzieli, że przez tydzień zwłoki mają leżeć nie pochowane – dla ostrzeżenia innych Lachów.”

Wiosną 2024 r. zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN przeprowadził piąty etap prac poszukiwawczych w Muczne (powiat bieszczadzki) na terenie dawnej leśniczówki Brenzberg.

Cykl „Powracamy Po Swoich” to audycja realizowana przez Biuro Poszukiwań i Identyfikacji, w której prezentowana jest działalność Instytutu Pamięci Narodowej w zakresie poszukiwań i identyfikacji szczątków ofiar totalitaryzmów.

Premiera 4 sierpnia 2024 r. o godz. 15.00 na kanale IPNtv.

cz. 14: Ulmowie. Rok po beatyfikacji

Rodzina Ulmów została zamordowana 24 marca 1944 r. przez niemieckich okupantów za udzielenie schronienia prześladowanym Żydom.

10 września 2023 r. w Markowej odbyła się ich uroczysta beatyfikacja. Na ołtarze zostali wyniesieni Józef i Wiktoria Ulmowie oraz ich siedmioro dzieci.

Przypuszczalnie w grudniu 1942 r. Ulmowie zdecydowali się udzielić pomocy ośmiu Żydom. Ukrywali ich we własnym domu do marca 1944 r. Przyjmując ich pod swój dach, mieli świadomość ogromnego ryzyka. Za pomoc ludności żydowskiej na ziemiach polskich okupowanych przez Niemców groziła śmierć. Pomimo powszechnego terroru, strachu i ograniczonych możliwości materialnych, Ulmowie dali świadectwo tego, że człowiek w imię ewangelicznej miłości bliźniego jest gotów przezwyciężyć lęk, a nawet ryzykować własne życie.

Od 2018 roku, 24 marca, w rocznicę zamordowania Józefa i Wiktorii Ulmów wraz z siedmiorgiem dzieci, jest obchodzony Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką. Celem obchodów jest uczczenie tych wszystkich, którzy pomimo zagrożenia życia nieśli pomoc ludności żydowskiej.

O rodzinie Ulmów opowiada dr Mateusz Szpytma, zastępca prezesa IPN.

Cykl „Powracamy Po Swoich” to audycja realizowana przez Biuro Poszukiwań i Identyfikacji, w której prezentowana jest działalność Instytutu Pamięci Narodowej w zakresie poszukiwań i identyfikacji szczątków ofiar totalitaryzmów.

Kolejne odcinki przedstawiają również historie ofiar, których imiona zostały przywrócone zbiorowej pamięci. Gospodarzem programu jest ks. Tomasz Trzaska (IPN).

cz. 13: Śmierć naszym wybawieniem. Strzelecka 8

W kamienicy przy ulicy Strzeleckiej 8 w Warszawie w latach 1944–1945 mieściła się Kwatera Główna NKWD w Polsce. W latach 1945–1948 w budynku tym znajdował się areszt Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego.

Warszawa, ul. Strzelecka 8. W dokumentach komunistycznego resortu bezpieczeństwa nie ma informacji potwierdzających istnienie tego miejsca. Jedynymi dowodami przetrzymywania, brutalnego przesłuchiwania i mordowania żołnierzy polskiego podziemia antykomunistycznego w piwnicach kamienicy przy ulicy Strzeleckiej 8 są zachowane na ścianach inskrypcje.

Piwnice w kamienicy przy ulicy Strzeleckiej 8 – to miejsce, które mówi o tym, jak wyglądało zniewolenie Polski po 1944 roku, miejsce okrutnych zbrodni komunistycznych, miejsce w którym historia została wryta na ścianie. O „mapie czerwonej Warszawy”, instalacji sowieckiego aparatu terroru na terenie stolicy oraz o Kwaterze NKWD przy ul. Strzeleckiej 8 w Warszawie opowiada dr Tomasz Łabuszewski, dyrektor warszawskiego oddziału Instytutu Pamięci Narodowej.

Cykl „Powracamy Po Swoich” to audycja realizowana przez Biuro Poszukiwań i Identyfikacji, w której prezentowana jest działalność Instytutu Pamięci Narodowej w zakresie poszukiwań i identyfikacji szczątków ofiar totalitaryzmów.

Kolejne odcinki przedstawiają również historie ofiar, których imiona zostały przywrócone zbiorowej pamięci.

cz. 12: Tajemnica Górek Czechowskich

Zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN od 2020 r. prowadzi prace poszukiwawcze na terenie lubelskich Górek Czechowskich. Podczas tegorocznych badań odnaleziono szczątki przynajmniej 40 osób. Są to prawdopodobnie ofiary terroru niemieckiego.

Dowiedz się więcej o miejscu martyrologii więźniów Zamku Lubelskiego. Celem prac poszukiwawczych była weryfikacja miejsc, w których mogły znajdować się masowe groby ofiar egzekucji z okresu II wojny światowej. Działania te prowadzone były w ramach śledztwa Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie i stanowiły bezpośrednią kontynuację prac rozpoczętych w 2020 r. Badania skoncentrowano w centralnej części wąwozu, w okolicy tzw. mogiły legionisty. W listopadzie 2022 r. ujawniono w tym rejonie szczątki ludzkie.

O historii Górek Czechowskich, przebiegu prac i różnych hipotezach dotyczących egzekucji i pochówków realizowanych w tym miejscu opowiada dr Artur Piekarczyk, naczelnik Oddziałowego Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN w Lublinie.

Rozmowa zarejestrowana 7 września 2023 r.

cz. 11: Operacja „Lawina”

Operacja „Lawina” to zbrodnia bez precedensu popełniona przez aparat komunistycznej bezpieki na żołnierzach polskiego podziemia niepodległościowego. W wyniku rozpracowania operacyjnego przygotowanego przez funkcjonariuszy Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego przy wsparciu funkcjonariuszy NKWD zamordowano blisko setkę żołnierzy oddziału NSZ kpt. Henryka Flamego „Bartka”.

We wrześniu 1946 r. funkcjonariusze komunistycznego aparatu represji zamordowali 95. żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych oddziału kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Egzekucje

miały miejsce w majątku Scharfenberg (dziś Dworzysko), we wsi Barut (woj. opolskie) oraz na terenie dawnego lotniska w Starym Grodkowie. Była to największa tego typu operacja w powojennej Polsce, sterowana z poziomu centralnych struktur Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. Z racji na masowy charakter mordów i metodę, którą posłużyli się funkcjonariusze bezpieki, mówi się niekiedy o tych miejscach „Śląski Katyń”.

O losach oddziału kpt. „Bartka”, przebiegu kombinacji operacyjnej o krypt. „Lawina” oraz o poszukiwaniach i identyfikacji szczątków pomordowanych żołnierzy opowiada dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, zastępca prezesa IPN, dyrektor Biura Poszukiwań i Identyfikacji. Zapraszamy do obejrzenia!

Rozmowa zarejestrowana 7 września 2023 r.

cz. 10: Dziecięce ofiary niemieckich zbrodni

Na terenie cmentarza pw. św. Wojciecha w Łodzi zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN odnalazł szczątki nastolatka – więźnia niemieckiego obozu dla dzieci i młodzieży przy ul. Przemysłowej. Przeprowadzona analiza historyczna, poprzedzająca poszukiwania wskazuje, że w badanym miejscu pochowano w bezimiennym grobie Zdzisława Kafarskiego, zmarłego 13 kwietnia 1944 r.

Obóz prewencyjny (izolacyjny) dla młodych Polaków Policji Bezpieczeństwa w Łodzi to jednostka utworzona na obszarze wydzielonym z łódzkiego getta, przeznaczona dla dzieci i młodzieży polskiej od 6 do 16 roku życia. Umieszczano tam dzieci określane mianem „przestępców kryminalnych”, jak też włóczęgów, chuliganów, złodziei. Do obozu trafiały także dzieci z niewielkim upośledzeniem psychicznym lub niepełnosprawnością fizyczną. Najnowsze szacunki historyków wskazują, że przez obóz przeszło ok. 2-3 tys. polskich dzieci, a liczba jego ofiar sięga ok. 200 osób. Małoletni więźniowie obozu umierali z głodu, chorób i wycieńczenia.

O historii niemieckiego obozu dla dzieci i młodzieży w Łodzi oraz o poszukiwaniach miejsc pogrzebania szczątków ofiar opowiadają Aleksandra Szafrńska i dr Krzysztof Latocha z łódzkiego oddziału IPN.

cz. 9: List do Matki z celi śmierci. Marian Olejniczak

„Droga Mamusiu, wraz z otrzymaniem tego listu przestaniesz mieć syna (...). Tak Mamo... odchodzę z tego świata, aby spotkać się tam, na drugim świecie, na którym nie będzie już tych zmartwień i śmierci. Do zobaczenia w chwale Boga!”. Marian Olejniczak, ofiara komunizmu zamordowana w 1949 r., napisał z celi śmierci listy do swoich rodziców. Wyraził w nich głęboką wiarę oraz nadzieję, że spotka się z nimi "po drugiej stronie".

Szczątki Mariana Olejniczaka odnalazł zespół Instytutu Pamięci Narodowej latem 2021 r. na cmentarzu przy ul. Kcyńskiej w Bydgoszczy. Notę identyfikacyjną wręczono w Belwederze 8 marca br. Gościem 9. odcinka z cyklu „Powracamy Po Swoich” jest dr Alicja Paczoska-Hauke

(Instytut Pamięci Narodowej Delegatura w Bydgoszczy), która przybliży sylwetkę młodego patrioty, historię wyjątkowej rodziny oraz historię poszukiwań szczątków.

cz. 8: Waligóra od Łupaszki. Napoleon Ciuksza

Służył u mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki”. Poległ podczas akcji wymierzonej w niemieckiego konfidenta. Zginął kilka dni przed wigilią Bożego Narodzenia. Jego szczątki zostały podjęte w ramach działań IPN we wrześniu 2022 roku na Litwie. Osobie „Waligóry” poświęcamy najnowszy odcinek z cyklu „Powracamy Po Swoich”.

Napoleon Ciuksza ps. „Waligóra” zginął w akcji przeprowadzonej w grudniu 1943 r. Pochowany został przez kolegów z oddziału, w polu pod samotną topolą, w pobliżu zaścianka Cypliszki. Koledzy postawili krzyż nad świeżą mogiłą. Miejsce pochówku zostało zatarte po przeprowadzeniu prac melioracyjnych po II wojnie światowej. W 2003 r., w pobliżu miejsca pochówku postawiono krzyż upamiętniający Napoleona Ciukszę. Na prośbę krewnych oraz Polaków opiekujących się tym miejscem zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji, po przeprowadzeniu kwerendy, podjął prace poszukiwawcze.

cz. 7: Przysięga w więziennej celi. Irena Odrzywołek

Jako oddziałowa więzienia św. Michała w Krakowie złożyła konspiracyjną przysięgę wstępując do antykomunistycznego podziemia. Następnie doprowadziła do uwolnienia 71 więźniów. O Irenie Odrzywołek, której szczątki odnaleziono jesienią 2019 r. opowiada Adam Kondracki, pracownik pionu poszukiwań i identyfikacji IPN w Katowicach.

Irena Odrzywołek, ur. w 1925 r. Bieczynie pod Jaworzniem, została zatrudniona jako oddziałowa straży w więzieniu św. Michała w Krakowie. Jej czynne działanie, w tym dostarczenie broni, doprowadziło do udanej ucieczki kilkudziesięciu więźniów. Jako łączniczka NSZ próbowała przedostać się na Zachód. Aresztowana 5 listopada 1946 r., skazana przez WSR w Katowicach, została rozstrzelana razem z Bolesławem Pronobisem 17 grudnia 1946 r. W chwili śmierci miała 20 lat.

cz. 6: Czym jest identyfikacja genetyczna ofiar?

Czy w ludzkim włosie można odnaleźć DNA? Czy w Polsce istnieje genetyczna baza wszystkich Polaków? Ile danych od rodzin poszukujących szczątków swoich bliskich udało się zgromadzić w Bazie Materiału Genetycznego IPN? Jaki wkład w prace IPN ma Federalne Biuro Śledcze USA? Na te i inne pytania odpowiada gość 6 odcinka videocastu „Powracamy Po Swoich” dr Magdalena Krajewska, naczelnik Wydziału Identyfikacji Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN.

cz. 5: Lufa odnaleziony. Ppor. Henryk Wieliczko

Odnalezienie szczątków „Lufy”, ppor. Henryka Wieliczki, legendarnego dowódcy „od Łupaszki” wymagało wiele siły i wytrwałości. Od 2015 r. trwały intensywne badania archiwalne, analizy dokumentów cmentarnych, a także kilka etapów poszukiwań, by ostatecznie w kwietniu 2021 r. zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN we współpracy z prokuratorem OKŚZpNP w Lublinie

odnalazł szczątki ppor. Henryka Wieliczki.

Gościem 5 odcinka videocastu „Powracamy Po Swoich” jest dr Artur Piekarz, naczelnik Oddziałowego Biura Poszukiwań i Identyfikacji w Lublinie, który od początku prowadził proces poszukiwań legendarnego bohatera.

cz. 4: Grób Małego Chłopca. Romuald Lenczewski

Był jesienny, październikowy dzień 1943 r. Siedmioletni Romuald Lenczewski wraz z ciotecznym bratem bawił się niedaleko rodzinnego domu. Gdy zauważyli zbliżające się ciężarówki niemieckie, Romek natychmiast zaczął biec do pracujących w polu rodziców, aby ostrzec ich przed obławą. Gdy nadbiegł w pobliże drogi z auta zeskoczył jeden z niemieckich żandarmów i oddał strzał w kierunku chłopca, trafiając go w głowę. Dającego oznaki życia Niemcy kazali zakopać w dole przygotowanym do przechowywania ziemniaków.

Wywiadu udzielił Bogusław Łabędzki z pionu poszukiwań i identyfikacji IPN w Białymstoku.

cz. 3: Poszukiwania bez granic. Poszukiwania poza granicami kraju

– Poszukujemy szczątków Polaków na całym świecie, bo wiemy, że rodziny wciąż czekają – mówi mec. Anna Szeląg w 3. odcinku videocastu. Zastępca dyrektora Biura Poszukiwań i Identyfikacji opowiada o pracach poszukiwawczych prowadzonych dotychczas poza granicami Polski, a także o tych które powinny być przeprowadzone, a na które wciąż Polska nie uzyskała zgody. Czy prace w Katyniu zostaną dokończone? Czy poszukiwania na Ukrainie dotyczą tylko ofiar zbrodni wołyńskiej? Czy Rosja wyraziła zgodę na przebadanie nowo odkrytych dołów śmierci?

cz. 2: Czy odnajdzie pani mojego tatusia?

Czy odnajdzie pani mojego tatusia? Takie pytanie usłyszała pewnego dnia archeolog pracująca na „Łączce”.

W latach 2012-2017 zespół pod kierunkiem dr. hab. Krzysztofa Szwagrzyka prowadził prace poszukiwawcze na terenie Kwatery Ł i Ł II Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie. Podczas kilku etapów badań podjęto szczątki ponad 300 osób. W ostatnim etapie prac wzięło udział również ok. 250 wolontariuszy. O tym, co wydarzyło się w tym szczególnym dla Polski miejscu opowiada w rozmowie z ks. Tomaszem Trzaską dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, dyrektor Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN, od początku kierujący pracami na „Łączce”.

cz. 1: Początek poszukiwań

W 2023 roku mija 20 lat od pierwszych prac poszukiwawczych prowadzonych przez Instytut Pamięci Narodowej. Jak wyglądały początki i czy zespół z IPN napotykał na trudności w podjęciu prac? Dlaczego rozpoczęto je właśnie we Wrocławiu?

Gościem pierwszego odcinka z cyklu „Powracamy Po Swoich” jest dr hab. Krzysztof Szwagrzyk,

zastępca prezesa IPN i dyrektor Biura Poszukiwań i Identyfikacji. W rozmowie z ks. Tomaszem Trzaską (Biuro Poszukiwań i Identyfikacji) opowiada o tym jak doszło do tego, że Instytut Pamięci Narodowej zaczął poszukiwać szczątków ofiar systemów totalitarnych i czystek etnicznych. Dotychczas zespół dr. hab. Krzysztofa Szwagrzyka przebadiał kilkaset miejsc w kraju i za granicą i podjął szczątki ponad 2000 osób.

Cykl „Powracamy Po Swoich” to audycja realizowana przez Biuro Poszukiwań i Identyfikacji od 2022 roku, w której prezentowana jest działalność Instytutu Pamięci Narodowej w zakresie poszukiwań i identyfikacji szczątków ofiar totalitaryzmów. Kolejne odcinki przedstawiają również historie ofiar, których imiona zostały przywrócone zbiorowej pamięci.

[Playlista cyklu](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Obejrzyj